

Juta Hurman

68-50 Juno St.  
Forest Hills,  
N.Y. 11375New York,  
Mai 29 '78Armas peatoimetaja  
Herman Rajamaa,

19 aprilli kiri ja 26 V-Bulletin  
käes, palume käesolevalt vastu võtta  
tänu ja tunnustuse avaldus selle  
vaevanõudnud, kuid aegumatuks väer-  
tusliku trükise ilmumise eest, mis ju  
arvatarasti on sinu idee ja vaivulaps?

See ilmus nüüd peaaegu 12. tunnil  
ja sellega on talletatud vabas maailmas  
Seminaride-Pedagoogiumide kuulsusriks  
ajalugu. Seda lehibides on kohe ilmselge,  
et kahtluseks avaramate ressurside  
puudusele, see tõke materjal peidi nüüd  
häik kokkasaadutana vaid brošüüri  
formaati. See oleks väärinud raam-  
tuformaati sõredama kirja ja peal-  
kirjadega, külast et töid ja pilte  
nü rohkelt kokku oli tulnud.

(Treffneri Jümma viistlased ja  
Lenderlased tegid raamatu).

Lugesin kõike suure huuga  
ja täkk noorusaega kangast  
mu mälest. Fotodelt vaatasid  
vast. mõned tuttavad näod...

Kas nad kõik nüüd on?

Õp. Marta Kaasikut mälestane helkues-  
iliselt eriliselt, kuna ta enne oma  
surma (1972) siin, Helkausti Keskuse  
pärastades veel \$1000. — millest palju kasu tuli.

Ruumiliselt on  $\frac{2}{3}$  Tartu Seminariit,  
LÕS'ite ja Pedagoogiunio vab  $\frac{1}{3}$ ,  
kuid, hea seegi ja mere oleme  
ulimalt tänuks, et sellise võimalus arane!

Mis puutub minu artiklisse, siis  
lepin kõigi kärbetega. Kindlasti  
oli teil sellene oma mõju põhjus.  
Tõhusin vaid tähelepanu juhtida selle  
lõpus leduvale lausele (lk 59) in. 1934 a.  
ma sain kooli pedagoogilise lõpuaktusel alg-  
kooli õpetajamet. Kandidaadi tun-  
nistuse... Vahepealse kärimine on jätnud  
aga välja aluse, et ma 1936 a. sain  
pärast praktikaa-aastat ja teesise  
kirjutamist süsai ka Õpetaja Kubetunnistuse  
ja et ma olen B-4 a. õpetanud Tallinna  
Koolis... Trükitust aga jääb mulje,  
et ma ikka pärisõpetaja pole olnud,  
aga päris ab. tueriuni sadutanud.  
Sellest on kahju mul, kuna olen  
õp. Kubetunnistusele aluag uhke olnud.  
See on mul süü New forgi isegi kaasa toodud.

Kogusummas selle (lille) lüüsi  
 suurt väärtust kaaludes, ei  
 saa <sup>aga</sup> lahti unistusest, et see  
 materjal kunagi kaamatuna  
 võiks ilmneda. Sisemisel materjalil  
 jätkuks, kui kaostõi oot  
 peest laendada. Ringkirjaltselt  
 võiks ja ka sellene raha ja au-  
 netusi (rahakoti) koguda, sest  
 tänapäeval ei saa ju midagi  
 kusaget enam saada kätte.

Kuid - oleks' appas ja Narva jõkke  
 ja eks arvustada on alati olnud  
 keigem, kui teha.

Kinnitau veel - Materjal on  
 suurepärase ja paneb ka  
 seminarid väärikalt Eesti  
 maakardile hariduselähtena.

Minu lugupidamine ja tänu  
 Kogu Kolleegiumile, eriti aga  
 sulle, armas end. õpetaja!

Sinu tagasiastumise Õp. Keskühingu  
 juhataja kohalt on kaotuseks  
Kogu Õpetajaskonnale, kuigi

pira elutöö loorberid ju  
ammugi aega ära teevad on.

Muus osas on sümpool  
ikka elupinge suar. Seminarist  
saadud ideaalomiga olen siin  
ise ka rabelenud mõnel rõddel,  
kuigi see iga aastaga aeva  
paskemaks muutub: Vaud värsed  
ja noored on Asukohta maaga  
assimileerunud.

7. juunil sõidame Naistüde  
Ülesannetes Arizova osariiki  
Tõunasse, maailma Rahvassõdade  
Väite Konverentsile. Siis on  
paar kuud kuuma, n.n. "atra  
säädmissena", et sügisel jälle  
mee survega alata. Nää,  
juba tulgi soov seiso: Tere viialikunstruk  
a. Püsine tahab süü Septembri  
Korbeti andma tulla. Mina  
valmistagu ette! —

Kuid, kui mitte enne,  
siis näeme Esto '88. - me.e  
Kõikide suurespool Stockholm.  
Sunn - Helmi ja Jüri parimate terovitega!  
P.S. Jüri mees  
Pillelõu Kalleas  
#51. —

tere, Jüri K.  
Hugo ka tero. tab.